
نائب‌الامام

در

تعدیل عواطف

جلد دوم

سرشناسه:	حزب ا.ی. فاطمه (علی لث)
عنوان و پدیدآور:	تأثیر امام در تعدیل عواطف (جلد دوم)
مشخصات نشر:	تهران: لومنان طوبی، ۱۳۸۶.
مشخصات ظاهری:	۱۱۲ ص.
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۷۶۷۱-۸۰-۲
وضعیت فهرست نویسی:	فبا
موضوع:	حسین بن علی (ع) / امام سوم، ۶۱-۴۰ ق
رده بندی کنگره:	ت ۲۷۳/۴۵: BP
رده بندی دیویی:	۲۹۷.۳۷۷۵
شماره کتابخانه ملی:	۱۰۳۱۷۳۹

تأثیر امام در تعدیل عواطف (جلد ۲)

برگرفته از سخنان استاد فاطمه میرزایی (لطیفی آذر)

گردآوری و تدوین: مؤسسه فرهنگی سائنحات

ناشر چاپ: علی حاجی تقی
شمارگان: ۲۰۰۰ جلد
چاپخانه: انصار المهدی (ایم)

ناشر: انتشارات ارمغان طوبی
۱۱۲ صفحه، رقعی
چاپ اول، ۱۳۸۶

قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال

ISBN: 978-964-7671-80-4

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۷۱-۸۰-۲

ISBN: 978-964-7671-78-1

شابک دوره: ۹۷۸-۹۶۴-۷۶۷۱-۷۸-۱۰

کلیه حقوق برای مؤسسه فرهنگی سائنحات محفوظ است.

ای ساقی از آن می که دل و دین من است

پر کن قدحی که جان شیرین من است

گر هست شراب خوردن آیین کسی
چو کنی حاجتی که جان شیرین من است

معمشوق به جام خوردن آیین من است
حسرتی که جان شیرین من است

فهرست:

۹	 مقدمه
۱۳	 تحلیل واقعه‌ی کربلا از دو دیدگاه مُلکی و ملکوتی
۲۷	 تأثیر وهم در تحریفات عاشورا
۴۰	 مراتب گریه
۴۴	 علت گریه در قوس نزول و صعود
۵۷	 معرفت امام
۵۷	 ظهور هستی به عشق
۷۰	 عبودیت
۷۵	 انواع شناخت خداوند
۸۰	 ضرورت نبوت

(علیه‌السلام) و آل اوست؛ لیکن اشکی نه از سر احساس؛ بلکه اشکی با نظر به وجهی معقول آن، از عمق جان و سر وجود. چرا که بدون معرفت عمیق و ادراک عقلی، ممکن نیست بتوان به پیچیدگی جریان کربلا دست یافت. زیرا حسین (علیه‌السلام) صاحب درونی‌ترین و مخفی‌ترین گنجینه‌های روح است. پس گریه بر واقعه‌ی غم‌افزا و سنگین کربلا، گریه‌ی حسین (علیه‌السلام) بر حسین (علیه‌السلام) است و آن‌گاه که او بر خود بگرید، از وهم خبری نیست؛ هرچه هست عشق است و عقل. این جا اشک، باران رحمت رحیمیت بی‌انتهای خداست، نه توهّم ناشی از استنباط غلط معارف دینی و تصوّرات خیالی.

ریزش اشک صادق بر کربلا هنگامی است که زینب در قتلگاه دست به زیر پیکر حسین می‌برد، همه‌ی توانش را جمع می‌کند، او را بالا می‌آورد و رو به آسمان می‌گوید: «اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا هَذَا الْقُرْبَانَ». مدیریت و رهبری امام حسین (علیه‌السلام) در کارگردانی و کارگزاری این نمایش بزرگ تاریخ، نشان می‌دهد هیچ حماسه‌ای بدون مرکزیت و سرپرستی، قادر به ادامه‌ی حیات و پیروزی نیست. به این ترتیب، ضرورت نبوت در تکلیف بی‌نظیر ابلاغ رسالت و تدبیر ولایت، اجتناب ناپذیر است.

با این وصف، اگر حقیقت نبوت و امامت را یکی ندانیم، ولایت بر موجودات معنا نمی‌شود؛ زیرا خبر هدایت به وسیله‌ی نبوت و گسیل به صراط مستقیم به دست ولایتی صورت می‌پذیرد که در بطن امامت نهفته است. مخبر و مجری، پنهان در یکدیگرند و به اذن الهی هدف خلقت را رقم می‌زنند.

آنچه با تجلی خدا در عینیت هستی، خلق شد، به عشق بود.
 خداوند عاشق حسین (علیه السلام) بود که او ثارالله شد. خدا
 مشتاق حسین (علیه السلام) بود که شهیدش می خواست، تا در زمانی
 بی زمان در آغوشش کشد؛ و این همه، گوشه ای از اسرار کربلاست که
 در مُلک رخ داد و در ملکوت معنا شد. از پروردگار استدعا می کنیم و
 بر هم نور دعا می پاشیم تا "كُلُّ يَوْمٍ عاشورا وَ كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَا" را به شهود
 بیشینیم.

ان شاء الله تعالی